

riière recevrait un coup de pied que sa figure n'en dirait rien!

Ազատական ժողովրդոց դիւնագիտութիւնը, ինչպէս է Միացեալ Նահանգացը, անկենթութեան և արդարասիրութեան ըընազրությունը ունի իսկ բացարձակ վեհապետութեան դիւնագիտութիւնը՝ որուն նողալի օրինակը թուրքիան տուաւ միշտ, կատարեալ խարերայութիւն և դաւանաւոթիւն է:

Սոյն երկու տեսակ դիւնագիտութեանց երկու տիպար ախոյեաններ կը համարինք վաղուրն ու Պիզմարը:

Պիզմարըի նամակագրութիւններու մէջ՝ իր խարերայ նկարագրին վերաբերող շատ բացարտութիւններ կան: Ըստ իրեն, դիւնագիտութիւնը դրութիւն մ'է կեզծիրի և շըանշաններու, կամ արուեստ մ'է զուրիշները համոզելու թէ լեցոն գաղտնիններու տեղեակ ենք, և համոզուած երենալ թէ ուրիշները զիսեն՝ չի զիտցած նին, միանք թորովն զրած նամակներէն մէկուն մէջ կ'ըսէ: « ինձ զրկեցէք ձեր դպրոցին վարժապետը կամ փողոցի հսկելը, ես զանոնք լուալու, ասնորելու միջոցիս, հսու գոնուող դիւնագէտներուն պէս կարող դիւնագէտներ կը ձևացնեմ: Հսկայական քայլը կ'առնում, կարելի եղած բազմաթիւ խօսքերով՝ բան չըսած ըլլալու մէջ»: Ուրիշ նամակի մը մէջ կը գրէ: « Ո՛չ որ, և ոչ իսկ ոսմականականներու ամենէն չարաճճին կրնայ երևակայել թէ որքան զատարկութիւն և նրան աւելաթարանութիւն կայ Դիւնագիտութեան մէջ»: Դիւնական մէջ Պիզմարը կը գրէ: « Փոքր Պետութեանց դիւնանագէտներն ընդհանուրէն կեղծամով պուլպրիկներ են, որոնք իրենց պաշտօնական դիմակը վար կ'առնուն երը իրենցմէ հրաման կ'ուրեմ ծոփս վառի, իսկ երը իրենցմէ ներքնանեկի... բանալին ուզեմ, իրենց խօսքերը կը կըսն և շարժումները կը չափաւորն»: Հո՞ն ներքնանեսակ ըսելով Պիզմարը անզլիացւոց W. C. կոչածը կը հասկնայ:

Գալով վակուրին թէ ինչ կը խորհիւ

դիւնագիտաց մասին, կը բաւէ յիշել զանոնց արհամարհելուն առ ոռն որ գրով յայտնած էր մէկ բարեկամին.

— Ես անոնց ճշմարտութիւնը կ'ըսեմ, և գիտեմ որ անոնց ինծի պիտի չի հաւատան:

Խնտարակոյս եթէ այժմ մավուր ողջ լրաբ, վիլսանի մէջ մարմացած ուամկավարական զաղափարները ծափահարողներու առաջինը պիտի ըլլաբ, քանի որ խալիոյ այդ մեծ նախարարը ամենամեծ ազատամիտն եղած է ստէպ կրկնելով, « խորհրդարանի յոռեգոյնը նախասենեաւ էն արքունի ամենափառաւոր նախասենեաւ էն»: Հոս նախասենեակ ըսելով վարդուր կ'ուրէ հասկցնել վեհապետական գաղտնի ժողովը:

Հ. Ն.

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ Ք

ՏՂԱՅՈՑ

ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՍԱՐՍԱՓԷ

Ճ Ճ

Շատ մը տղաք քնոյ միջոց յանկարծ սարսափահար ընդուստ կ'արթնան պօսաւով, ճշալով, երեսակայութիւնը՝ իրենց մոքին առաջ կը ներկայացնէ պատկեր մը որ վախ կ'ազգէ իրենց ամրող մարմույն վրայ:

Այս գէպը որ Հէս 1845-ին նկարագրած էր արդէն, մասնաւոր ուսումնասիրութեան նիւթ եղաւ վերջին տարիներուն մէջ վեստ, Սիրոնէ Ռինկէր, Շթայնէր, Տէպաքէր, Օլիվիէ և Պրատոն նշանաւոր քժիշներուն կողմէն:

Պատմագիտուրին (Etiologia). — Դիշերային սարսափը նշանակելի է սովորաբար երկրորդ մանկութեան առաջին տարիներուն մէջ. և կը հանդիպի աւելի

յաճախի այն ենթականիքուն որոնք օժ-
տուած են զղային դիւրազգացողովթեամբ
և մանաւանդ անոնց որոնց ժառանգա-
կան հակամիտութեան (predisposizione)
մը ազգեցութեան տակ կը գտնուին
(Olivier) և կամ եթէ ալքօլականիքու-
գաւակներ են:

Հէս' զայն անցողական խենթութեան
մէկ տեսակը կը նկատէ, սակայն գիշե-
րային սարսափի ենթակայ եղող տղայոց
մանկական տարիքի ուղեղային հիւանդու-
թեանց չափազանց նուազութիւնը և ուրիշ
տեսակ մոռային խանգարութերու բացար-
ձակ պահապը կը ջրեն Հէսի այս կարծիքու:

Բատ վիեստի և Պուշչիկ սարսափի գլխաւոր պատճառն է մարտղութեան խանգարումը որուն կ'օգնէ նաև պնդութիւնը:

Սիստեմէ, Ոինքէր և Տչէպաբէր պատճառ-
ուազիտական մասնաւոր կարեռութիւնն կու-
տան նաև ակոյա հանելուն և մասնաւանդ
աղեաց որդերուն։ Մինչդու Շթայնէրի հա-
մար ընդհակառակն այս պատճառները այն
կարեռութիւնը չունին ինչ որ իրենց վե-
րագրուած է, որովհետեւ զիշելային սար-
սափը շատ անզամ առաջ եկած է առանց
մարտողութեան զործարանաց անկանոնու-
թեան, այլ այն տղայոց ուղեղային սաս-
տիկ յուգումէն որոնք կամ զղային տե-
սակիտով տկար են և կամ շատ փափուկ
կազմուածը մ'ունին։

Զարհուրեցուցիչ պատմութիւններ շատ
անգամ դիպուածաբեր պատճառներ են զի-
շերային սարսափի:

Սպասիկ յոզնութեան և կամ երկար հիւանդութեան արցիւնը եղող տկարութիւնը, այս խանգարութեանը որոնց յայտնի է Ըլլան սերմահոսութեան և չափահասութեան միջոց, կանաչարինութիւնը (chloro-anemia), արգանդախեղը (isteria), զերնոսութիւնը (epilessia) (J. Simon), շապարութիւնը (nevraestenia) (Braun), քրտինցիաց (prurigo) և գիշագործութիւնը նմանապէս պատճառ կ'ըլլան զիշերային սարսափի՝ մասնաւորաբեր կրողը մանկութեան վերջեր (Debac-ker):

Նկարագրութիւն (Descrizione). — Գիւ-
երային սարավափը տեղի կ'ունենայ ընդ-
անրապէս զիշերուան առաջնին ժամերուն։
Յատկելին մէկ կամ երեք ժամ վերջ տղան
նորոս կ'արթննայ տագնապի աղասակ-
եր կ'արձակէ և իր ծնողը կը կանչէ։
Երբ զինք կը գունեն՝ ան նստած է իր
նակղողնոյն վրայ. ձեռցերով ինքզինըց
պաշտպաննելու դիրքին մէջ, արցոննըց աշ-
երուն, կ'ազերսէ, օգնութիւն կը ինդրէ.
Երբ արտայայտութիւնը ամենասաստիկ վախ-
ը կը նկարէ, նա անտեխեակ է ամէն ա-
սոր որ իր շուրջը կ'անցնի կը զառնայ. ոչ
չի ճի ճանչնար, տարուած է ան երեա-
սպասեամբ մը որ զինք աշարեկած է,
ուն մը, կատու մը, սև մարդ մը, ուրուու-
ան մըն է որ կը տեսնէ իր անկողնոյն
վրայ: Կարելի չէ համոզել զինըց. լացը-
ւ հեկեկաննըց կը շարունակէ ցառողը ժամ-
ը քսան վայրիքան, յետոյ կամաց կա-
տաց կը ճանդարտի կը սկիզ ճանչնու զինք
ը ջապատողները. կը ինքրէ որ զինք ա-
սանձնին չթողուն, լոյսը գուրս չի տանին,
ու վերջապէս զարձեալ կը բնանայ խա-
պաց և անդորր մինչև պաւօտ:

Հատ հաղուսպիւտ էր որ նոյն զիշերուան
լչչ սարսափը վերստին կրկնուիք Տագնա-
պի վերջաւորութիւնը յաճախ նշանակելիք
միջային առատ արտադրութեամբ մը
Յաջորդ օրը տղան ուրախ զուարթ է
և եղածէն ոսինչ չի յիշեր։

**Երբեմ գնաքը կրնայ յաջորդ գիշերը
արձեալ կրկնուիլ, բայց ընդհանրապէս
կրկնութիւնը առաւել կամ պակաս երկար
և ամանակամիջոցի մը մէջ կը կատարուի**

Գիշելսային սարսափը միշտ միննոյն
սատակութեամբ չի յայտնուիր, երբեմն
հազիր քանի մը վայրկեան կը տեսէ, այն
տաեն տղան յանկարծ՝ մեծ նեղութեան
մը աղջեցութեան տակ կ'արթնայ քանին
մը անհասկանալի ճիչը կ'արձակէ և առ
պա զրեթէ շուտով կը քնանայ. ընդհա
կառակին ուրիշ անգամ յուզումը կարող
է երկարի նոյն հսկ մէկ ժամ:

Գիշերային սարսափի հակամիտումը
կրնայ տեսել երբեմն երկար տարիներ և

միայն տարիքի յառաջացմամբ կ'անհետանայ:

Գուշակուրիս (Pronostica). — Դիշերային սարսափիներն ընդհանրապէս ծանր չեն, և ո՛չ է ցաւալի հետեւանք մը չեն թողոր: Սակայն վեստ այնպէս կ'ենթադէք որ անոնց յաճախակի կրկնութիւնը կրնայ կանխատեսել տալ ուղեղային ծանր հիւանդութիւն մը. ինչպէս նաև նկատել զայն իրը առաջին նշան վերնոտութեան (J. Simon), արգանդախոտի և կամ խենթութեան (Debacker):

Խեմար (Cura). — Մասնաւորապէս առողջարանական միջոցներով է որ պէտք է ինսամել զիշերային սարսափի ենթակայ տղարը, պէտք է ջանալ կանոնաւորել անոնց մարտութիւնը և պնդութեան առջնա առնել, ուշ ատեն կերցնելով չէ տրդայոց: Եթէ գեպքերը յաճախ կրկնուին, քնանալէ առաջ պէտք է տղուն տալ ժահուկ քնակալւոյէ (bromuro di potassio) և թիջ քանակութեամբ (dose) ըլորալով (cloralio) պատրաստուած ըմպելի գեղը

որ հանգարու քուն մը կը բերէ (West): Ոլիվիլ նոյն նպատակին համար կը յանձնարարէ զավշ. ջրոյ բաղնիքը, յանձնաւ բարեկի է նմանապէս թմրիկ (օխլամուր) խաշած ջրով բաղնիքը:

Սակայն զիշերային սարսափի բուժելու ամենէն աւելի ազդու միջոցն է՝ մանուկներու օրորցն իսկ վարժեցնել առանց լոյսի պառկելու և զգուշանալ մասնաւորապէս այն իուսակցութիւններէն և վախի այն ազդեցութիւններէն որոնց կրնան յուղել տղայոց միտոքը, մանաւանդ այն վայրկենին երը պառկելու կ'երթան, ինչպէս նաև զանց ընելու է երկակայեալ և ահարեկի չերեաթները: Սակայն զժրադարար այս միջոցները արենելիք մէջ ամենէն աւելի արդինաւորապէս գործածուածներն են տղայոց լացը զաղրեցնելու և անկողնոյն մէջ լոյկ Ֆիլիկ ընացնելու, առանց սակայն մայրեր նկատի առնելու բոլոր բարոյական ծանր հետեւանցները, միշշցեռ մայրական սիրոյ բանաստեղծական երգերն են որ պէտք են օրորել մանկեկին անուշ մրափը:

Մ. ԽԱՐԱԿԱՆ

ՄԻԱՄԵԱՅ ԴԱԴԱՐՈՒՄԸ ՄԵՐ ՏՊԱԳՐԱՏԱՆ

ԵՒ

ՄԻԱԲՍՆՈՒԹԵԱՆԸ ՊԱՆԴԻԽԾՈՒԹԻՒՆԸ

Խոսլիա յանուն արդարութեան և ազգաց պատառթեան անցնելով Դաշնակից պետութեանց շարքը, տեսանք, պատերազմական չորս տարիներու ազետալի ժամանակամիջոցին, թէ ինչպիսի կորովով շողացուց սուրը և յարատեսց իր յաղթանակներուն մէջ՝ ընդգէմ լւստրիոյ, Քարսոյի լեռնաշղթայից մի առ մի գրաւումով երր այլ ևն վաստօննա սպարապեսի թնդանօթներուն հարուածները սկսած էին թրիէսդի վրայ հասնիլ, ու Աւստրուանատ քանակները տագնապալի նահանջի հարկադրել, Հապսապուրկեան սասանած

տան թագաւոր-կայսրը, Գիբրմանիոյ օգնութիւնը կ'ազերսէր: Կրկին կայսրութեանց նենգաւոր հնարքները, ինչպէս Ռուսիոյ, Նոյնպէս Խոսլիոյ մարտիկները բարոյապէս սկարացնելով, Հոկտեմբերի վերջը Լեռդրնական կայսրութեանց դաշնակից բանակները ամէն կողմէ բուռն սաստկութեամբ խուժել սկսան դէպ ի Պայինզիցա, զէպ ի Ազիակոյ, դէպ ի Քարօքզոյ՝ ուր խոտական զիմազրութիւնը տկարանալով և զօրքը խուճապի մատնուելով՝ հասան վենետիկոյ վերջին պատրարքակայական ստորոտը, թիավէտ